

Tožena stranka: Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in J.-S. Pilczer, agenta)

Intervenientki v podporo toženi stranki: Kraljevina Španija (zastopnik: N. Díaz Abad, agent), Madžarska (zastopniki: M.Z. Fehér, K. Szíjjártó, K. Molnár in A. Szilágyi, agenti)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 12 Direktive 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 337) – Pristojbine in dajatve, ki se uporabljajo za podjetja, za katera velja splošna odobritev – Združljivost nacionalne zakonodaje, s katero se uvede dodatna pristojbina, ki se naloži operaterjem elektronskih telekomunikacij

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.
3. Kraljevina Španija in Madžarska nosita vsaka svoje stroške.

(¹) UL C 355, 3.12.2011.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 30. maja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe *Gerechthof te Amsterdam – Nizozemska*) – Dirk Frederik Asbeek Brusse, Katarina de Man Garabito proti Jahani BV

(Zadeva C-488/11) (¹)

(Direktiva 93/13/EGS — Nedovoljeni pogoji v potrošniških pogodbah — Najemna pogodba med poslovno dejavnim najemodajalcem in najemnikom, ki deluje v zasebne namene — Preizkus nedovoljenosti pogodbenega pogoja, ki ga nacionalno sodišče opravi po uradni dolžnosti — Klavzula o pogodbeni kazni — Razglasitev ničnosti klavzule)

(2013/C 225/15)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Gerechthof te Amsterdam

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Dirk Frederik Asbeek Brusse, Katarina de Man Garabito

Tožena stranka: Jahani BV

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Gerechthof te Amsterdam – Razlaga člena 6 Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L 95, str. 29) – Najemna pogodba med poslovno dejavnim najemodajalcem in najemnikom, ki deluje v zasebne namene – Opredelitev najemodajalca kot prodajalca blaga ali ponudnika storitev – Pravila javnega reda

Izrek

1. Direktivo Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah je treba razlagati tako, da se razen za pogoje, ki temeljijo na obveznih zakonih ali predpisih in določbah, ki jih določa nacionalno pravo, kar mora preveriti nacionalno sodišče, uporablja za pogodbo o najemu stanovanja, sklenjeno med najemodajalcem, ki deluje v okviru poklicne dejavnosti, in najemnikom, ki deluje v namene, ki ne spadajo v okvir poklicne dejavnosti.
2. Direktivo 93/13 je treba razlagati tako:

— če je nacionalno sodišče, ki obravnava tožbo, ki jo je prodajalec ali ponudnik vložil zoper potrošnika, ki se nanaša na izpolnjevanje pogodbe, na podlagi notranjih postopkovnih pravil pristojno, da po uradni dolžnosti preizkusi, ali je pogoj, ki je podlaga za predlog, v nasprotju z nacionalnimi pravili javnega reda, mora enako, če ugotovi, da navedeni pogoj spada na področje uporabe te direktive, po uradni dolžnosti presoditi njegovo morebitno nedovoljenost glede na merila iz navedene direktive;

— če je nacionalno sodišče na podlagi notranjih postopkovnih pravil pristojno, da po uradni dolžnosti razveljavi pogoj, ki je v nasprotju z javnim redom ali zavezujočo pravno določbo, če ima zadnja pomen, ki upravičuje to sankcijo, mora načeloma, potem ko je dalo strankam možnost kontradiktorne razprave, po uradni dolžnosti razveljaviti pogodbeni pogoj, za katerega je ugotovilo, da je nedovoljen glede na merila iz navedene direktive.

3. Člen 6(1) Direktive 93/13 je treba razlagati tako, da nacionalnemu sodišču ne dovoljuje, da če ugotovi nedovoljenost klavzule o pogodbeni kazni v pogodbi, sklenjeni med prodajalcem ali ponudnikom in potrošnikom, le zniža pogodbeno kazen, ki je bila s to klavzulo naložena temu potrošniku, kot mu dopušča nacionalno pravo, ampak mu nalaga, da preprosto zavrne uporabo navedene klavzule, ki se nanaša na potrošnika.

(¹) UL C 13, 14.1.2012.